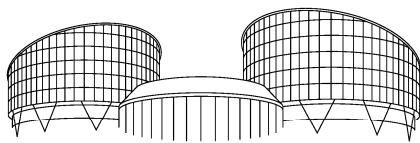

Tradus și revizuit de IER (<http://ier.gov.ro/>)

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIA A PATRA

DECIZIE

Cererea nr. 58208/14
formulată de Valeriu MARIȘ
împotriva României

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a patra), reunită la marți,
29 septembrie 2020 într-o cameră compusă din:

Yonko Grozev, *președinte*,

Iulia Antoanella Motoc,

Branko Lubarda,

Carlo Ranzoni,

Stéphanie Mourou-Vikström,

Georges Ravarani,

Jolien Schukking, *judcători*,

Péter Paczolay, *judcător supleant*,

și Andrea Tamietti, *grefier de secție*,

având în vedere cererea menționată anterior, introdusă la 5 august 2014,

având în vedere observațiile formulate de Guvernul pârât și cele prezentate
ca răspuns de reclamant,

după ce a deliberat în acest sens, pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. Reclamantul, domnul Valeriu Mariș, este resortisant român, s-a născut în 1968 și are domiciliul în Brașov. A fost autorizat, prin decizie a președintei de secție, să își apere singur interesele în fața Curții (art. 36 § 2 din Regulamentul Curții).

2. Guvernul român („Guvernul”) a fost reprezentat de agentul guvernamental, doamna C. Brumar, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

A. Circumstanțele cauzei

3. Faptele cauzei, astfel cum au fost expuse de către părți, pot fi rezumate după cum urmează.

4. Începând din 2002, reclamantul executa o pedeapsă cu închisoarea în mai multe așezăminte penitenciare române. În fața Curții, arată că este de religie mozaică.

5. Pretinde că în 2013, când se afla în Penitenciarul Miercurea-Ciuc, și-a dat seama că figura, în mod eronat, în registrele penitenciarului ca fiind creștin ortodox. A cerut, prin urmare, rectificarea mențiunii referitoare la religia sa.

6. Guvernul arată faptul că, la 9 octombrie 2013, reclamantul solicitase să-i fie servită mâncare în conformitate cu preceptele religiei mozaice. Reclamantul neagă că a cerut astfel de mese și precizează că cererea în cauză nu viza decât rectificarea în dosarul său personal a mențiunii privind apartenența sa religioasă. Guvernul a prezentat o copie a respectivei cereri scrise de mână. Rezultă că reclamantul solicitase rectificarea în dosarul său personal a mențiunii în discuție și că arăta că înregistrarea sa în calitate de creștin ortodox era eronată deoarece el nu declarase o asemenea apartenență religioasă. Copia conține și o mențiune scrisă de mână adăugată de către administrația Penitenciarului Miercurea-Ciuc, care preciza că el trebuia să prezinte o adeverință eliberată de reprezentanții cultului sau ai asociației religioase cărora pretindea că aparține.

7. Reclamantul a contestat decizia administrației penitenciare în fața judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate („judecătorul delegat“).

8. Prin hotărârea din 11 noiembrie 2013, judecătorul delegat a considerat că era excesiv a i cere reclamantului să prezinte un înscris, cu atât mai mult cu cât acesta era încarcerat. A considerat că o simplă declarație a părții interesate era suficientă pentru a dovedi apartenența la o religie „atâta timp cât s-a dovedit că fusese manifestată cu seriozitate, în conformitate cu principiul constituțional și în exercitarea cu bună credință a drepturilor și a libertăților recunoscute de legea fundamentală“. [traducere neoficială] Judecătorul delegat a obligat administrația penitenciarului să adopte măsurile necesare pentru a înregistra mențiunea corespunzătoare apartenenței religioase a reclamantului așa cum ceruse acesta.

9. În urma unei contestații formulate de administrația penitenciară, Judecătoria Miercurea-Ciuc a respins cererea reclamantului prin hotărârea din 21 ianuarie 2014, redactată la 10 martie 2014. Hotărârea este astfel redactată în părțile sale relevante în speță:

„Referitor la susținerea intimatului că ar fi de religie mozaică, se constată că asupra declarării religiei la intrarea în penitenciar planează o incertitudine, atâta vreme cât intimatul a participat de bună voie la activitățile organizate de preotul ortodox. De asemenea, apartenența la cultul mozaic se poate dovedi cu ușurință, printr-o simplă indicare a templului mozaic, sinagogii sau comunității de care intimatul aparține,

DECIZIA MARIȘ ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

putându-se astfel certifica apartenența religioasă. Nu s-ar putea admite recunoașterea apartenenței unei persoane la un cult atât de bine organizat și respectat în țară și în lume fără ca persoana respectivă să-și dovedească cu seriozitate apartenența religioasă. În acest context nu se pune doar problema respectării drepturilor persoanei private de libertate ci și a respectării exigențelor cultului respectiv, atâta vreme cât apartenența la cultul mozaic generează drepturi a căror exercitare presupune atât eforturi din partea penitenciarului cât și din partea conducerii cultului mozaic. “

10. Guvernul arată faptul că reclamantul a fost ulterior transferat la Penitenciarul Bistrița, unde figura în calitate de creștin ortodox în registrele penitenciarului și unde nu făcuse cerere de rectificare a mențiunii privind apartenența sa religioasă.

B. Dreptul intern relevant

11. Dispozițiile relevante în speță ale Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor, care era în vigoare de la 18 octombrie 2006 până la 31 ianuarie 2014, sunt descrise în cauza *Sanatkar împotriva României* (nr. 74721/12, pct. 14, 16 iulie 2015).

12. Ordinul Ministerului Justiției nr. 1072/2013 pentru aprobarea Regulamentului privind asistența religioasă a persoanelor private de libertate aflate în custodia Administrației Naționale a Penitenciarelor era în vigoare de la 3 aprilie 2013 până la 28 noiembrie 2016. Cuprindea următoarele dispoziții relevante în speță:

Art. 4

„(1) Persoanele private de libertate pot să-și declare, pe propria răspundere, confesiunea sau apartenența religioasă, la intrarea în locul de deținere și ulterior pe parcursul executării pedepsei privative de libertate sau a măsurii internării.

(2) Pe parcursul executării pedepsei privative de libertate sau a măsurii internării, persoanele private de libertate aflate în custodia Administrației Naționale a Penitenciarelor își pot exprima opțiunea de a participa la oricare dintre activitățile cu caracter religios desfășurate de reprezentanții cultelor sau asociațiilor religioase recunoscute de lege.

(3) Schimbarea confesiunii sau a apartenenței religioase pe parcursul perioadei de detenție este dovedită printr-o declarație pe propria răspundere și prin actul de confirmare a apartenenței la cultul respectiv.

(4) Prin actul de confirmare se înțelege actul emis de cultul sau asociația religioasă solicitată prin care se dovedește calitatea de membru, a persoanei private de libertate solicitante, al respectivului cult sau al respectivei asociații religioase.

(5) În cazul în care persoana privată de libertate care dorește să își declare sau să își schimbe confesiunea sau apartenența religioasă nu știe să scrie, aceasta poate da o declarație verbală pe propria răspundere, care se consemnează într-un proces-verbal de către personalul locului de deținere. “

C. Dreptul european relevant

13. Recomandarea Rec(2006)2 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei către statele membre referitoare la Regulile Penitenciare Europene (adoptată de Comitetul de Miniștri la 11 ianuarie 2006), astfel cum era în vigoare în momentul faptelor, indică după cum urmează în părțile relevante în speță:

Admiterea și întocmirea registrelor

„[...]”

16A.1. Informațiile consemnate la admitere și atunci când este posibil după admitere trebuie să fie actualizate și completate, după caz. “

Libertatea de gândire, de conștiință și de religie

„29.1 Deținuților trebuie să li se respecte libertatea de gândire, a conștiinței și a religiei.

29.2 Regimul penitenciar trebuie să fie organizat astfel încât să permită deținuților să-și manifeste religia și convingerile, să participe la slujbe sau la întruniri, să primească vizitele reprezentanților religiei lor și să aibă cărți sau publicații cu caracter religios sau spiritual.

29.3 Deținuții nu pot fi obligați să practice anumite religii sau să aibă anumite convingeri, să participe la slujbe sau reuniuni religioase, la practici cu caracter religios sau să accepte vizita unui reprezentat al unei religii. ”

14. Comentariul la Recomandarea Rec(2006)2 cuprinde următoarele precizări:

Libertatea de gândire, de conștiință și de religie – Regula 29

„Regulile penitenciare au considerat neproblematic până în prezent locul religiei în penitenciar și s-au limitat la recomandări pozitive despre cele mai bune moduri de organizare a vieții religioase în penitenciar. Cu toate acestea, creșterea în anumite țări a numărului de deținuți animați de credințe religioase puternice necesită o abordare mai bine fundamentată cu privire la principii, ca și adoptarea unor exigențe pozitive.

Regula 29.1 urmărește să asigure recunoașterea libertății de religie și a libertății de gândire și de conștiință, în conformitate cu art. 10 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Regula 29.2 adaugă obligația pozitivă a autorităților penitenciare de a facilita practica religioasă și respectarea credințelor deținuților. S-ar putea adopta diverse măsuri în această privință. Regula 22 prevede deja ca cerințele legate de convingerile religioase să fie luate în considerare în regimul alimentar al deținuților. În măsura în care este posibil, lăcașuri de cult și de reuniune trebuie să fie oferite în fiecare penitenciar persoanelor private de libertate de diverse religii și confesiuni. Când într-un penitenciar se află un număr suficient de deținuți care aparțin unei singure religii, trebuie autorizat un reprezentat al acestei religii. În cazul în care numărul de deținuți o justifică și dacă permit condițiile, persoana desemnată va trebui să îndeplinească această funcție cu normă întreagă. Reprezentantul calificat trebuie autorizat să țină slujbe regulate, să organizeze activități și să aibă întâlniri private cu deținuții care aparțin religiei sale.

DECIZIA MARIȘ ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

Niciunei persoane private de libertate nu i se va refuza accesul la un reprezentant agreat al unei religii.

Regula 29.3 este menită să protejeze deținuții de presiunile nejustificate în domeniul religios. Aceste aspecte sunt abordate în secțiunea generală care subliniază că practica religioasă nu trebuie privită în principal ca un aspect al programului de detenție, ci ca o chestiune de interes general privind toate persoanele private de libertate. ”

CAPĂT DE CERERE

15. Invocând art. 9 și art. 14 din Convenție și art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție, reclamantul pretinde o atingere adusă dreptului său la respectarea religiei sale, din cauza refuzului administrației Penitenciarului Miercurea-Ciuc de rectificare a mențiunii privind apartenența religioasă care figurează în dosarul său personal. Se plânge că a trebuit să facă, pentru a-și dovedi apartenența religioasă, demersuri administrative implicând costuri.

ÎN DREPT

16. Reclamantul pretinde o încălcare a libertății sale de religie pe motivul că autoritățile Penitenciarului Miercurea-Ciuc nu au rectificat apartenența sa religioasă în dosarul pe care l-au întocmit. Acesta invocă art. 9 și 14 din Convenție și art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție.

Curtea reamintește că nu este obligată de motivele de drept invocate de un reclamant în temeiul Convenției și al protocoalelor la aceasta și că poate decide ce încadrare juridică să dea faptelor corespunzătoare unui capăt de cerere examinându-l în contextul articolelor sau dispozițiilor Convenției, altele decât cele invocate de reclamant [*Radomilja și alții împotriva Croației* (MC), nr. 37685/10 și 22768/12, pct. 126, 20 martie 2018].

17. În speță, consideră că respectivul capăt de cerere trebuie examinat exclusiv din perspectiva art. 9 din Convenție, redactat după cum urmează:

„1. Orice persoană are dreptul la libertatea de gândire, de conștiință și de religie; acest drept include libertatea de a-și schimba religia sau convingerea, precum și libertatea de a-și manifesta religia sau convingerea în mod individual sau în colectiv, în public sau în particular, prin cult, învățământ, practici și îndeplinirea ritualurilor.

2. Libertatea de a-și manifesta religia sau convingerile nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru siguranța publică, protecția ordinii, a sănătății sau a moralei publice ori pentru protejarea drepturilor și libertăților altora. ”

A. Argumentele părților

1. Guvernul

18. Guvernul susține că nu există o eroare de înregistrare în dosarul constituit de unitatea penitenciară și că, luând în considerare durata privării

de libertate care începuse în 2002, situația invocată de reclamant ține mai degrabă de schimbarea religiei decât de îndreptarea erorii materiale.

19. În continuare, acesta declară că, în temeiul legislației relevante, deținutul care informează administrația penitenciară despre faptul că și-a schimbat religia trebuie să dovedească schimbarea printr-un document eliberat de respectiva organizație religioasă. Acesta recunoaște că respectiva cerință poate fi considerată o ingerință în exercitarea libertății de religie, dar numai în măsura în care ar fi vorba despre o credință lipsită de orice manifestare colectivă a religiei. În orice caz, această cerință este prevăzută de lege și urmărește un scop legitim. De fapt, vizează să prevină abuzul de drept, care ar face derizorie chestiunea apartenenței religioase, și să protejeze cultele religioase. Mai mult, documentul cerut de legislație poate fi obținut direct de la organizația religioasă vizată sau de la un reprezentant al acesteia, autorizat să meargă în penitenciar. În prezenta cauză, reclamantul nu era în imposibilitatea de a-și procura o asemenea dovadă care să justifice aderarea sa la un alt cult.

2. Reclamantul

20. Reclamantul afirmă că cererea sa nu viza decât rectificarea mențiunii privind apartenența sa religioasă în registrul penitenciarului și că nu a făcut cerere pentru a beneficia de un tratament distinct în baza religiei sale. Precizează că a participat la activitățile organizate de preotul ortodox deoarece dorea să obțină recompense și schimbarea regimului de detenție. În plus, acesta pretinde că obținerea unui certificat este un demers dificil pentru o persoană privată de libertate, cu atât mai mult dacă persoana vizată aparține unei religii fără structură organizațională. Arată că atunci când un deținut dorește să-și schimbe religia și să devină creștin ortodox, este suficientă o simplă cerere către administrația penitenciară.

B. Motivarea Curții

21. Curtea reamintește că, astfel cum este apărută la art. 9 din Convenție, libertatea de gândire, de conștiință și de religie reprezintă unul din fundamentele unei „societăți democratice” în sensul Convenției. Această libertate este, în dimensiunea sa religioasă, printre elementele cele mai esențiale ale identității credincioșilor și ale concepției lor despre viață, dar este și un bun prețios pentru ateii, agnosticii, scepticii sau indiferenții. În joc se află pluralismul – obținut cu costuri mari de-a lungul secolelor – care nu poate fi disociat de o astfel de societate. Această libertate implică, printre altele, pe cea de a adera sau nu la o religie și cea de a o practica sau nu [*S.A.S. împotriva Franței* (MC), nr. 43835/11, pct. 124, CEDO 2014 (extrase)].

22. Cu toate că libertatea de religie ține de forul interior, în primul rând, aceasta implică, de asemenea, că se manifeste individual și în privat, sau în mod colectiv, în public, precum și în cercul celor cu care se împărtășește

credința. Art. 9 din Convenție enumeră diferitele forme pe care le poate lua manifestarea unei religii sau convingeri, și anume cult, învățământ, practici și îndeplinirea ritualurilor [*Cha'are Shalom Ve Tsedek împotriva Franței* (MC), nr. 27417/95, pct. 73, CEDO 2000-VII, și *Leyla Şahin împotriva Turciei* (MC), nr. 44774/98, pct. 105, CEDO 2005-XI].

23. Într-o societate democratică, în care mai multe religii coexistă în cadrul aceleiași populații, se poate dovedi necesară adăugarea de limitări la această libertate de a-și manifesta religia sau convingerile, pentru a concilia interesele diferitelor grupuri și pentru a asigura respectarea convingerilor tuturor (*Kokkinakis împotriva Greciei*, 25 mai 1993, pct. 33 *in fine*, seria A nr. 260-A). Totodată, aceasta decurge din art. 9 § 2 și din obligațiile pozitive care revin statului în temeiul art. 1 din Convenție, de a recunoaște oricărei persoane aflate sub jurisdicția sa drepturile și libertățile definite în aceasta (*Leyla Şahin*, citată anterior, pct. 106).

24. Trebuie reamintit, de asemenea, rolul subsidiar fundamental al mecanismului Convenției. Autoritățile naționale se bucură de o legitimitate democratică directă și, așa cum Curtea a declarat în mod repetat, sunt în principiu mai în măsură decât instanța internațională pentru a se pronunța cu privire la necesitățile și contextele locale. Atunci când în joc sunt probleme de politică generală, asupra cărora pot exista în mod rezonabil divergențe profunde într-un stat democratic, trebuie să se acorde o importanță specială rolului decidentului național. În ceea ce privește art. 9 din Convenție, este oportun, în principiu, să se acorde statului o largă marjă de apreciere pentru a decide dacă și în ce măsură este „necesară” o restrângere a dreptului de a-și manifesta religia sau convingerea (*S.A.S. împotriva Franței*, citată anterior, pct. 129). Astfel, pentru a stabili dimensiunea marjei de apreciere într-o cauză dată, Curtea trebuie totodată să ia în considerare problema specifică din cauza respectivă (a se vedea, în special, *Manoussakis și alții împotriva Greciei*, 26 septembrie 1996, pct. 44, *Culegere de hotărâri și decizii* 1996-IV și *Leyla Şahin*, citată anterior, pct. 110).

25. Deși limita dintre obligațiile pozitive și negative ale statului în raport cu Convenția nu se pretează unei definiții precise, principiile aplicabile sunt totuși comparabile. În special, în cele două cazuri, trebuie luat în considerare justul echilibru de menținut între interesul general și interesele individuale, statul beneficiind în orice situație de o marjă de apreciere [*Eweida și alții împotriva Regatului Unit*, nr. 48420/10 și alte 3 cereri, pct. 84 *in fine*, CEDO 2013 (extrase)].

26. Curtea a examinat deja, în contextul lipirii de libertate, în cadrul art. 9 din Convenție, plângerile reclamantilor care invocau imposibilitatea deținuților de a fi vizitați de un preot sau pastor [*Poltoratski împotriva Ucrainei*, nr. 38812/97, pct. 163 și urm., CEDO 2003-V; *Kouznetsov împotriva Ucrainei*, nr. 39042/97, pct. 143 și urm., 29 aprilie 2003 și *Mozer împotriva Republicii Moldova și Rusiei* (MC), nr. 11138/10, pct. 197-199, 23 februarie 2016] sau de a participa la serviciul religios (*Igors Dmitrijevs*

DECIZIA MARIȘ ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

împotriva Letoniei, nr. 61638/00, pct. 79-80, 30 noiembrie 2006; *Süveges împotriva Ungariei*, nr. 50255/12, pct. 152-157, 5 ianuarie 2016 și *Moroz împotriva Ucrainei*, nr. 5187/07, pct. 104-109, 2 martie 2017). A examinat și capetele de cerere ale reclamantilor care ceruseră mese în conformitate cu prescripțiile religiilor respective [pentru mesele cușer, a se vedea *Erlich și Kastro împotriva României*, nr. 23735/16 și nr. 23740/16, pct. 33-45, 9 iunie 2020; pentru mese vegetariene în conformitate cu preceptele budiste, a se vedea *Jakóbski împotriva Poloniei*, nr. 18429/06, pct. 43-55, 7 decembrie 2010, și *Vartic împotriva României (nr. 2)*, nr. 14150/08, pct. 44-55, 17 decembrie 2013]. La fel, a examinat capetele de cerere ale unui deținut care urma preceptele vișnuismului și care solicita un loc pentru a se putea ruga, a medita, a consulta literatura religioasă și a-și practica cultul arzând bețișoare parfumate [*Kovaļkovs împotriva Letoniei (dec.)*, nr. 35021/05, pct. 60-69, 31 ianuarie 2012].

27. Prezenta cauză, spre deosebire de aceste cauze, se caracterizează prin faptul că reclamantul precizase că dorea să obțină doar rectificarea dosarului său constituit de unitatea penitenciară Miercurea-Ciuc (supra, pct. 20). Cu toate că Guvernul a susținut că acesta ceruse mese în conformitate cu preceptele religiei mozaice, persoana în cauză a contrazis formal aceste afirmații (supra, pct. 6). Curtea deduce de aici că cererea reclamantului se limita la rectificarea unei presupuse erori administrative din dosarul său de la Penitenciarul Miercurea-Ciuc. În acest context, Curtea consideră necesar să se determine dacă a existat o ingerință în exercitarea dreptului reclamantului la libertatea de a-și manifesta religia [a se vedea, *mutatis mutandis*, *Sofianopoulos și alții împotriva Greciei (dec.)*, nr. 1997/02 și alte 2, CEDO 2002-X, în care Curtea a concluzionat că nu s-a adus nicio atingere dreptului reclamantilor de a-și manifesta religia din motivul interdicției de a menționa religia pe cărțile de identitate].

28. Curtea consideră că respectivul capăt de cerere al reclamantului are o natură mai degrabă teoretică și abstractă în măsura în care nu susține că administrația penitenciarului ar fi limitat, în orice mod, posibilitatea de manifestare concretă a religiei sale. Curtea observă că, deși încarcerată în 2002, persoana în cauză nu a formulat o cerere de rectificare a dosarului său decât în 2013 (supra, pct. 4-5). Or, el nu a pretins nici în fața instanțelor naționale, nici în fața Curții, că în această perioadă libertatea sa de a-și manifesta religia a făcut, într-un mod sau altul, obiectul unor îngrădiri. Chiar și acceptând afirmațiile sale potrivit cărora a fost înregistrat automat ca creștin ortodox și că nu a fost consultat în niciun moment cu privire la apartenența sa religioasă (supra, pct. 6), Curtea constată că mențiunea care figura în dosarul său nu a avut urmări asupra posibilităților reclamantului de a-și manifesta religia. Curtea observă în continuare că înregistrarea în dosarul său nu era destinată unei consultări publice sau unei folosiri în viața cotidiană, ci că era accesibilă doar administrației penitenciare (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Wasmuth împotriva Germaniei*, nr. 12884/03, pct. 59, 17 februarie

DECIZIA MARIȘ ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

2011, în ceea ce privește declarațiile privind impozitul pe venit; și, *a contrario*, *Sinan Işık împotriva Turciei*, nr. 21924/05, pct. 50, CEDO 2010, și *Sofianopoulos și alții*, decizie citată anterior, ambele privind cărțile de identitate).

29. De altfel, reclamantul nu indică modul în care mențiunea care figura în dosarul său personal l-a împiedicat să-și manifeste sau să-și practice religia și nici nu a informat Curtea despre refuzul autorităților penitenciare de a lua în seamă eventualele sale cereri referitoare la cerințele impuse de religia sa, de exemplu, cele de a se întâlni cu un reprezentant al cultului, de a participa la slujbe religioase sau de a i se servi mâncare în conformitate cu preceptele religiei sale. Nu a invocat nici faptul că administrația penitenciarului i-a interzis să îndeplinească acte motivate de religie. În cele din urmă, reclamantul nu a indicat că a fost supus presiunii, intimidării sau unor sancțiuni din partea administrației penitenciarului din cauza apartenenței sale religioase (a se vedea, *a contrario*, *Mockutė împotriva Lituaniei*, nr. 66490/09, pct. 123, 27 februarie 2018, în cazul internării la psihiatrie). În plus, din informațiile prezentate de Guvern și necontestate de reclamant reiese că acesta din urmă nu și-a reînnoit cererea de rectificare a dosarului după transferul său într-o altă instituție penitenciară (supra, pct. 10).

30. Curtea consideră prin urmare că în refuzul de a modifica mențiunea privind apartenența religioasă din dosarul constituit de unitatea penitenciară Miercurea-Ciuc nu identifică nicio aparentă încălcare a dreptului reclamantului la respectarea religiei sale, astfel cum este garantat prin art. 9 din Convenție.

31. Prin urmare, cererea este în mod vădit nefondată și trebuie respinsă în temeiul art. 35 § 3 și art. 35 § 4 din Convenție.

Pentru aceste motive, cu majoritate, Curtea

declară cererea inadmisibilă.

Redactată în limba franceză, apoi comunicată în scris, la 22 octombrie 2020.

Andrea Tamietti
Grefier

Yonko Grozev
Președinte